

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. Силистра, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жанет Ив. Борова

при участието на секретаря М.П. Л.
като разгледа докладваното от Жанет Ив. Борова Гражданско дело № 20213420100514 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от Министъра на земеделието, храните и горите, в качеството му на представител на Държавата, срещу П. Й. В., с искане да се признае за установено спрямо ответника, че същият му дължи арендно плащане, съгласно Договор за аренда № ДА- 101 от 31.08.2012 год. вписан в СВп в гр.С. с вх. рег. № 9 от 04.01.2013 год., Акт № 5, том I /наричан по-нататък в изложението „Договора“/, в следните размери:

2 798.03 лева - остатък за стопанската 2017/2018 год.;

2 789.03 лева - аванс за стопанската 2018/2019 год.

2781.77 лева - остатък за стопанската 2018/2019 год.;

2781.77 лева - аванс за стопанската 2019/2020год.

2708,64 лева - остатък за стопанската 2019/2020год.

-както и законна лихва върху тези суми, считано от 02.11.2020 г. до окончателното им плащане на задълженията.

Твърди, че се е снабдил със Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 1350 по описа на СРС за 2020 г., тъй като ответникът не изпълнил задължението си за заплащане на арендните вноски за посочените по-горе стопански години. Поради невъзможността заповедта да бъде връчена редовно на длъжника и с оглед указанията, дадени от съда, предявява претенциите си по исков ред.

Претендира и разноските, направени в заповедното и в исковото

производство.

Ответникът П. Й. В., чрез назначения си по делото особен представител е подал отговор, с който оспорва изцяло исковите претенции, оспорва активната процесуална легитимация на ищеца, наличието на идентичност в правния субект по заповедното и исковото производство и наличието на валидна представителна власт на предявилото исковата молба лице, поради което моли производството по делото да бъде прекратено поради недопустимост. Отделно от това счита, че договорите са прекратени по право на основание чл.32.6. от договора.

Като съобрази изложеното по-горе и представените с исковата молба писмени доказателства, съдът прие за установено следното:

Предявените искове са с правно основание чл.422 от ГПК във връзка с чл. 8, ал.1 ЗАЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Чл. 8, ал. 1 ЗАЗ гласи, че арендаторът е длъжен да извърши арендното плащане в уговорения вид и срокове. В конкретния случай ответникът не наведе твърдения, нито представи доказателства, че е изпълнил задължението си за заплащане на арендна вноска за процесните стопански години, поради което следва да се приеме, че той дължи изпълнение на задължението, за което е издадена Заповед за изпълнение №1872 от 10.11.2020 г. по ч.гр.д. № 1350 по описа на СРС за 2020 г.

В т.5 от Договора изрично е уговорен срок, в който следва да се извършват плащанията за дължимата арендна вноска. С настъпването на 01.10. на съответната година и неплащане на уговорената арендна вноска, арендаторът изпада в забава, вземането на кредитора става изисуемо. Предвид това, не е необходимо арендаторът да бъде канен от арендодателя да изпълни задължението си.

Без значение и факта ползвал ли е реално арендованите земи арендаторът, както и икономическия резултат от съответната стопанска година.

Заплащането на арендните вноски не е обвързано от този резултат.

Не може да се възприеме и тезата на ответника за прекратяване на правоотношението между страните по право, тъй като хипотезата на чл. 32.6 от Договора предвижда неизпълнението на задълженията на арендатора по чл. чл. 3.1, 5.2 и 22 като възможност за прекратяване на договора, от която ищецът очевидно не се е възползвал и не се позовава на такава.

Останалите възражения на ответника, свързани с недължимост на сумите са неоснователни, по следните съображения:

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗСПЗЗ, министърът на земеделието, храните и горите упражнява правата на Държавата като собственик за земите от държавния поземлен фонд. Според чл. 47, ал. 1 от ППЗСПЗЗ в ДПФ се включват земеделските земи държавна собственост, включително тези които са застроени или представляват прилежащи площи към стопански сгради и

министърът на земеделието, храните и водите е посочен като упражняващ правото на Държавата като собственик на тези имоти.

За сключването на договорите за аренда представителната власт по отношение на собственика е предоставено на Директора на Областна дирекция „Земеделие“.

В случая са представени изрични доказателства в тази насока. Действително, налице е техническа неточност при подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и предявяване на исковата молба, която обаче не е толкова съществена, че да доведе до недопустимост на претенцията поради липса на активна процесуална легитимация. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 12 от ЗСПЗЗ по дела, които се отнасят до земи от държавния поземлен фонд, държавата се представлява пред съда от министъра на земеделието, храните и горите, като тази норма е в съответствие с общия закон – чл. 14, ал. 1 от ЗДС. Безспорно в правоотношението носител на спорното право е държавата, чиито интерес се брани в настоящото производство, което от своя страна е продължение на заповедното производство. Това е основният релевантен факт, който следва да се има предвид, като неточностите при определяне на правния субект, както от съда, така и от заявителя в заповедното производство не могат да променят. В исковото производство съдът е възприел като легитимирана страна Държавата и е уточнил това в определението, постановено по реда на чл. 140 от ГПК, като изрично е отбелязал, че министърът е действал в качеството си на пълномощник на Държавата / както при подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК, така и при предявяване на исковата молба/. Участието на министъра в съдопроизводствените действия е въпрос не на процесуална легитимация, а на процесуално представителство, което по отношение на държавата е уредено от закона императивно /в този смисъл Решение № 181 / 14. 06. 2012 г., постановено по гр. д. № 96/2012 г. на ВКС, II г.о./. В случая министърът на земеделието, храните и водите е делегирал изрични правомощия на директора на ОД „Земеделие“ – Силистра „да подава иски молби пред компетентния съд за събиране на вземанията по прекратени договори за наем и аренда за земи от ДПФ“ – т. 23 от Заповед № РД-46-164 / 04. 05. 2020 год., а директорът на ОД „Земеделие“ – Силистра от своя страна е упълномощил със същите права юрисконсулт Ч., подписала исковата молба.

По тези съображения съдът счита възраженията на ответника за неоснователни и уважава исковете в посочените размери, заедно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 02.11.2020г.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 277.36 лв. за държавна такса, 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение и 946.05 лв. за назначаване на особен представител.

Дължат се и разноски по заповедното производство по ч.гр.д.№

1350/20г. по описа на РС, които са в размер на 277.36 лв.

По тези съображения и на основание чл. 235 ГПК, Районен съд-Силистра

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че П. Й. В. с ЕГН ***** дължи на Република България, представлявана от Министъра на земеделието, храните и горите, с БУЛСТАТ, следните суми:

2 798.03 / две хиляди седемстотин деветдесет и осем лв. и 03 ст. /лева - остатък от арендно плащане, съгласно Договор за аренда № ДА- 101 от 31.08.2012 год. вписан в СВп в гр.С с вх. рег. № 9 от 04.01.2013 год., Акт № 5, том I, дължим за стопанската 2017/2018 год.;

2 798.03 / две хиляди седемстотин деветдесет и осем лв. и 03 ст. /лева - аванс от арендно плащане, съгласно Договор за аренда № ДА- 101 от 31.08.2012 год. вписан в СВп в гр.С с вх. рег. № 9 от 04.01.2013 год., Акт № 5, том I, дължим за стопанската 2018/2019 год.

2781.77 / две хиляди седемстотин осемдесет и един лв. и 77 ст. / лева - остатък от арендно плащане, съгласно Договор за аренда № ДА- 101 от 31.08.2012 год. вписан в СВп в гр.С. с вх. рег. № 9 от 04.01.2013 год., Акт № 5, том I, дължим за стопанската 2018/2019 год.;

2781.77 / две хиляди седемстотин осемдесет и един лв. и 77 ст. / лева - аванс от арендно плащане, съгласно Договор за аренда № ДА- 101 от 31.08.2012 год. вписан в СВп в гр.С. с вх. рег. № 9 от 04.01.2013 год., Акт № 5, том I, дължим за стопанската 2019/2020год.

2708.64 / две хиляди седемстотин и осем лв. и 64 ст. /лева - остатък от арендно плащане, съгласно Договор за аренда № ДА- 101 от 31.08.2012 год. вписан в СВп в гр.С. с вх. рег. № 9 от 04.01.2013 год., Акт № 5, том I, дължим за стопанската 2019/2020год.

- заедно със законна лихва върху посочените по-горе суми, считано от 02.11.2020 г. до окончателното плащане на задълженията.

ОСЪЖДА П. Й. В. с ЕГН ***** да заплати на Министерство на земеделието, храните и горите с БУЛСТАТ 831909905, следните суми:

1 323.41 / хиляда триста двадесет и три лв. и 41 ст./ лева - разноси по гр.д.№ 514 / 2021г. по описа на РС- Силистра;

277.36 / двеста седемдесет и седем лв. и 36 ст. / лева- разноси по ч.гр.д.№ 1350/2020г. по описа на РС- Силистра.

Решението подлежи на обжалване пред Силистренския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____